

Arrest

nr. 318 042 van 5 december 2024
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat Léopold MUSTIN
Rue Forestière 39
1050 BRUXELLES**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Tunesische nationaliteit te zijn, op 3 december 2024 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging (en de nietigverklaring) te vorderen van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 27 november 2024.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 december 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. MUSTIN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Onderzoek van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

1.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid, van het procedurereglement van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan, overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige

middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

1.2. Betreffende de eerste voorwaarde: de uiterst dringende noodzakelijkheid

De verwerende partij werpt een exceptie van laattijdigheid op. Zij betwist de tijdigheid van de vordering die op 3 december 2024 bij de Raad via JBox binnenkwam, terwijl 2 december 2024 de laatste dag was om de vordering in te dienen.

Verzoekers raadsman voert overmacht aan. In een verantwoording voor de zitting toegezonden, wordt gesteld:

“Ik heb de convocatie voor de zitting van woensdag 4 december om 14.00 uur ontvangen, betreffende het verzoek om in uiterste dringende noodzakelijkheid de schorsing van het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding dat op 27 november 2024 aan mijn cliënt is betekend. Uit de convocatie blijkt dat het beroep op 3 december 2024 zou zijn ingediend. Indien dit het geval zou zijn, zou het beroep te laat zijn ingediend. In dit verband wens ik u te informeren over de omstandigheden van overmacht die hebben geleid tot de late indiening van het beroep, zodat dit niet niet-ontvankelijk wordt verklaard. Op 2 december 2024, omstreeks 23.50 uur, heb ik geprobeerd het verzoekschrift en de stukken neer te leggen via het DPA-Jbox-systeem. Bij mijn eerste poging om het verzoekschrift te verzenden om 23.55 uur, ontving ik een foutmelding, waarna het verzendvenster verdween. Ik heb direct een schermafdruck gemaakt als bewijs (stuk 1). Om 23.58 uur heb ik een tweede poging ondernomen om het beroep in te dienen, waarbij ik wederom een schermafdruck heb gemaakt van de foutmelding die nog steeds verscheen (stuk 2). Na de verzending van het verzoekschrift verscheen de foutmelding opnieuw (stuk 3). Pas om exact middernacht, om 00.00.14 uur, slaagde ik erin het verzoekschrift zonder de bijbehorende stukken te verzenden. Dit wordt bevestigd door het Jbox-certificaat (stuk 4). Vervolgens heb ik, kort na middernacht, een nieuw dossier met de bijbehorende stukken ingediend. Gezien de bovengenoemde omstandigheden en het feit dat de termijn met slechts 14 seconden is overschreden, meen ik dat overmacht kan worden ingeroepen, hetgeen rechtvaardigt dat het beroep ontvankelijk wordt verklaard.”

Van de vaststelling van de onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid kan enkel worden afgezien wanneer een verzoekende partij aantoonst dat zij omwille van overmacht werd verhinderd haar verzoekschrift tijdig in te dienen. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506). Overmacht moet worden aangetoond en kan niet worden vermoed.

In de mate dat verzoekers raadsman als overmacht een foutmelding inroept bij het versturen van zijn verzoekschrift aan de Raad op 2 december 2024 om 23u55 dient te worden opgemerkt dat niet wordt aangetoond in welke mate de raadsman in de onmogelijkheid zou zijn geweest om vóór 23u55 op 2 december 2024 zijn vordering over te maken aan de Raad. Uit het administratief dossier blijkt namelijk dat verzoekers raadsman reeds langer de zaken van zijn cliënt behartigt. Verzoeker heeft recent, met name op 28 oktober 2024, een vordering ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 22 oktober 2024. Bij arrest nr. nr. 315 846 van 3 november 2024 werd de schorsing bevolen. Het huidige verzoekschrift is een kopie van het verzoekschrift van 28 oktober 2024, met toevoeging van enkele passages uit voormeld arrest van 3 november 2024.

Verzoeker raadsman was tijdig op de hoogte van de bestreden beslissing zoals blijkt uit de BJB-aanstelling van 28 november 2024 dat bij het verzoekschrift is gevoegd. Dat verzoekers raadsman pas op het allerlaatste ogenblik, zijnde om vijf voor twaalf op de laatste dag van de termijn, het verzoekschrift overmaakt via de JBox getuigt niet van een diligent optreden.

Op verzoeker en diens raadsman rust een zorgvuldigheidsplicht, namelijk het tijdig indienen van de vordering. Ieder redelijk en zorgvuldig advocaat, zeker zoals verzoekers raadsman die vertrouwt is met het JBox systeem, moet weten dat een bug in een informaticasysteem niet ondenkbaar is. Verzoekers raadsman had deze bug kunnen voorzien waardoor de opgeworpen overmacht kan niet worden aanvaard. Hieraan moet worden toegevoegd dat het verzoekschrift dat op 3 december 2024 is doorgestuurd sowieso niet

ontvankelijk was omdat de foute bestreden beslissing was bijgevoegd. Het is pas na een telefonisch contact van de griffier van wacht, omstreeks halfeen, dat de juiste beslissing werd bezorgd.

1.3. Dienvolgens is niet voldaan aan de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan, zoals opgelegd in artikel 39/82, § 2, van de Vreemdelingenwet en artikel 43, § 1, van het PR RvV.

Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf december tweeduizend vierentwintig door:

M. MILOJKOWIC, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

T. ALLISON, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. ALLISON

M. MILOJKOWIC